

SKÅNEPOLISEN

SPORT & FRITID

www.skanepolisen.se

nummer 1 - 2021

Läs om:
Utlandstjänst i Sydsudan

Ledare

Postadress:

Skånepolisens Sport & Fritid
205 90 MALMÖ

Ansvarig utgivare:

Stefan Sintéus

Chefredaktör/

Redaktionssekreterare:

Ola Wahlberg, Malmö

E-post: redaktion@skanepolisen.se

www.skanepolisen.se

Adressändring/utebliven tidning:

E-post: info@skanepolisen.se

eller

Skånepolisens Sport & Fritid

Mediahuset i Göteborg AB, avd. syd

Bankgatan 20, 233 31 Svedala

Materialstopp till redaktion

och utgivningsplan 2021:

Nr	Materialstopp	Utgivn.
1	1 mars	v 14
2	10 maj	v 24
3	16 augusti	v 38
4	8 november	v 50

Artikelförfattare ansvarar själva för sina artiklars innehåll. Bilder ska vara godkända för publicering i tryck och på webben.

Omslagsfoto:

Tereze Lago under sitt uppdrag i Sydsudan.

Layout:

Mediahuset i Göteborg AB, avd. syd
Magnus Cederlund, Camilla Wixenius.

Tryck:

Exakta Print, Malmö
www.exakta.se

Distribueras som post- & webbtidning:

ISSN 2001-8355 (Print)

ISSN 2001-8363 (Online)

Tidning av och för alla idrottande och motionerande polisanställda i Skåne samt anhängare till dessa.

Nu kan det väl bara bli bättre?

Vi går mot ljusare tider med stormsteg. Inte bara vad det gäller ljusare morgnar utan förhoppningsvis också vad det gäller allt elände med pandemin. På Malmöpolisens är våra sjuktal ca en procent under vad vi i normalfallet har vilket såklart har flera förklaringar. Vi ligger idag runt 2 % sjuka och några av dessa är tyvärr beroende på covid-19. Vi hoppas på snabbt tillfrisknande för er alla.

Vi bestämde att åter öppna gymmen på våra polishus den 1 mars även om vi har fortsatt väsentliga begränsningar. Det har varit stora önskemål från personalen om en öppning och som vi nu försöker oss på.

Den 4 mars hade vi vårt årsmöte och styrelsen för MPGI beviljades full ansvarsfrihet för det gångna verksamhetsåret vilket vi tackar för. Under förra året hade vi sju protokollförda styrelsemöten och däremellan flera avstämningar. Fortsatt är vi dock oroliga över att vi inte har fått in medlemsavgifterna från flera av er. För 240 kr får ni inte bara tillgång till förmånliga tränings- och tävlingsmöjligheter utan ni tillser också att vårt 100-åriga arv från våra före detta kolleger kan leva vidare. Så vi i styrelsen hoppas att ni snabbast möjligt kan betala er medlemsavgift så inte minst jag kan andas ut.

Styrelsen och jag vill tillönska er en härlig vår och så fort pandemin släpper greppet så kommer våra olika sektioner igång med möjligheterna att åter träffas och sporta tillsammans.

Må väl och glöm inte att tvätta händerna.

Styrelsen i MPGI genom
Ordförande MPGI

Stefan Sintéus

Innehåll

Ledare	1	Vi presenterar Cherstin Juhlin	14
MPGI:s sektionsledare	2	Nekrolog – Kenneth Gunnarsson	16
Ola begär ordet	3	Polis-SM i Padel	18
Styrelsen – Johan Linnarsson	4	En polis med tränarambitioner	21
Styrelsen – Sekreterare Karin Lago	5	Nostalgi: Rånövning, en rånprövning	24
Sydsudan	6	Nostalgi: Hundliv från förr	26
Golfare – se hit!	10	Fototävling	27
En svensk pirat-ö	12	Res med Polisens Musikkår	28
Boktipset	14	Finn fem fel	30

MPGI:s sektionsledare:

Vill ni som sektion finnas med på denna sidan med namn och kontaktuppgifter skickar ni ett mail till redaktion@skanepolisen.se med dessa uppgifterna.

Golf

Göran Holmgren
010-561 45 57, 0733-48 38 43
goran.holmgren@polisen.se

Ishockey/rinkbandy

Rasmus Andersson
0730-60 85 96
rasmus.andersson@polisen.se

Boule

Per Robertz
0701-74 83 49
per.robertz@gmail.com

Bowling: (vilande)

Thomas Stenbeck
thomas_948340@bredband.net

Funtionell Fitness

Fredrik Ivehed
fredrik.ivehed@polisen.se

Handboll – herrar

Magnus Billing
magnus.billing@polisen.se

Jakt/Fiske

Ola Wahlberg
ola.wahlberg@polisen.se

Fotboll – dam

Åsa Andreasson
asa.andreasson@polisen.se

Innebandy

Herrar: Stefan Olofsson
stefan.olofsson@polisen.se
Damer: Karin Lago
karin.lago@polisen.se

Cykel-, motions- & friidrottssektionen

Anders Larsson
010-561 50 89
anders-v.larsson@polisen.se

Dynamiskt skytte

John Sharifi
0730-84 92 30
john.sharifi@polisen.se

Padel

Henrik Rosberg
0733-48 37 74
henrik.rosberg@polisen.se

Ola begär ordet

Nu är det viktigare än någonsin att ha någon hobby eller fritidssysselsättning

Att ha en fritidssysselsättning känns mer aktuellt än någonsin i dessa dagar. När arbetssituationen drastiskt förändrats för de flesta av oss så är det lätt att man blir stillasittande även på den lediga tiden av dagen. Jag försöker gå promenader med mina hundar mellan arbetsuppgifterna för att få rörelse och lite frisk luft men försöker också att sysselsätta mig med något roligt efter arbetsdagens slut. Just nu är det min fotografering som pockar på uppmärksamhet. Det är otroligt tillfredsställande att fundera i bilder, former och färger och i huvudet planera sina bilder i förväg. Det finns så mycket att fotografera.

Jag fotade mycket i min ungdom på den analoga tiden men har nu, då jag på senare år tagit upp fotograferandet igen, tvingats att utforska den digitala världen. Förr var man tvungen att ha tillgång till ett mörkrum och framkallningsapparat men nu heter det dator och bildbehandlingsprogram istället. Den digitala framkallningen är otroligt intressant och man kan göra så mycket mer med sina bilder idag. Från att ladda ner en till synes medioker bild från kameran till datorn så kan man med sina program med några enkla handgrepp göra den till ett mästerverk. Det kostar ju såklart en slant med bildbehandlingsprogram men numera kan man prenumerera på en del så man slipper köpa. Det finns även några enklare program som faktiskt är gratis. Det gör ju visser-

ligen att möjligheterna är något begränsade eftersom gratisalternativen ofta är av enklare sort. Med den explosion på tekniksidan som varit de senaste årtiondena så har priser på digitala kameror sjunkit avsevärt. Idag kan man få en bra begagnad kamera för några tusenlappar. Kameratillverkarna tar fram nya modeller och ny teknik i stort sett varje år och då rasar priserna på kameror från de senaste åren. Det finns också en uppsjö av utbildningar på nätet för de som vill lära sig sin kamera eller fototeknik. Jag kan starkt rekommendera fotografering som en hobby. Det tar en stund att komma in i det men sen har man en mycket rolig hobby där du själv sätter dina gränser både vad gäller tids- och pengainsats. Det kanske kan vara ett tips till de som känner att man sitter på baken lite för länge och skulle vilja röra sig mer. Det är bara fantasin som sätter gränser för vad ni vill fota, hus-

djur, natur, barn eller varför inte streetfotografering. Det vill säga, ta med kameran ut och fota på stan, ta bilder på folk och vardagssituationer. Man uppmärksammar sin omgivning på ett helt annat sätt än vad man brukar göra. Redigera bilderna, delta i fototävlingar eller bygg egna fotoalbum. Ett perfekt sätt att röra sig lite extra!

Hoppas någon blev inspirerad av detta och till er säger jag bara Lycka till! Och jag önskar alla en härlig vår som kanske inom snar framtid visar sig.

Må väl och glöm inte röra på er!

Chefred. & redaktionssekr

Ola Wahlberg

Styrelsepresentation

Johan Linnarsson

Hej alla flitiga läsare!

Mitt namn är Johan Linnarsson och jag är en del av MPGL:s styrelse men även en del av MPGL Golfsektionens styrelse. Jag har arbetat som polis i 12 år och varit involverad i MPGL på något sätt sedan 2011 då jag började som aktiv medlem i golfsektionen.

Hela mitt liv har kretsat runt idrott på något sätt. Mer eller

mindre uppväxt i en badmintonhall från födseln men min stora passion för idrott landade till slut i vattnet som elitsatsande simmare. Efter den satsningen gick intresset över till golf och löpning som idag är mina stora intressen och något som jag värdesätter stort i min vardag. Mitt mål med mina två styrelseuppdrag är att se till att medlemmarna får ut det mesta möjliga från MPGL som bidrar till samhörighet och gemenskap.

Styrelsepresentation

Sekreterare Karin Lago

Sekreterare i MPGI och sektionsansvarig för Innebandy Dam

43 år och har arbetat som polis i Malmö sedan 2010. Har precis lämnat lätta trafikgruppen och arbetar nu som utredare på ungdomssektionen.

Jag kommer från Gränna där jag började min idrottskarriär i GAIS (Gränna AIS). På min tid var utbudet inte så stort, det fanns fotboll eller gymnastik att välja på. Vid 4 års ålder valde jag fotboll. Jag var en ganska lovande fotbollsmålvakt och som främsta merit blev jag uttagen att spela i Smålandslaget. På 90-talet när Innebandyn började växa så startade även Gränna ett innebandylag. Även där blev jag uttagen att få representera Småland, då som vass målskytt.

Efter studenten flyttade jag till Österrike och under 2 år arbetade jag där och åkte regelbundet slalom, på den tiden med 186 cm långa skidor.

2000 flyttade jag till Malmö och tog upp både fotbolls- och innebandykarriärerna. Jag värvades i fotbollen till Håkanstorp där jag spelade några år i division 3. Samtidigt spelade jag innebandy i dåvarande KFUM Malmö. År 2005 gick fotbolls-laget upp i division 2 samt att innebandylaget kvalificerade sig upp till division 1 och då valde jag att sluta med fotbollen och "satsa" på innebandyn. Satsningen varade fram till 2008 då jag började PHS i Växjö.

2010 var jag med i en trafikolycka där mina knän tog mycket stryk med trasiga korsband, meniskskador o.s.v. Jag kunde köra några år med "polisinnebandy" och där har jag varit med och vunnit polis-SM i Innebandy 4 gånger. I år arrangerar Malmö Innebandy-SM och där satsar vi så klart på guld, med mig som coach.

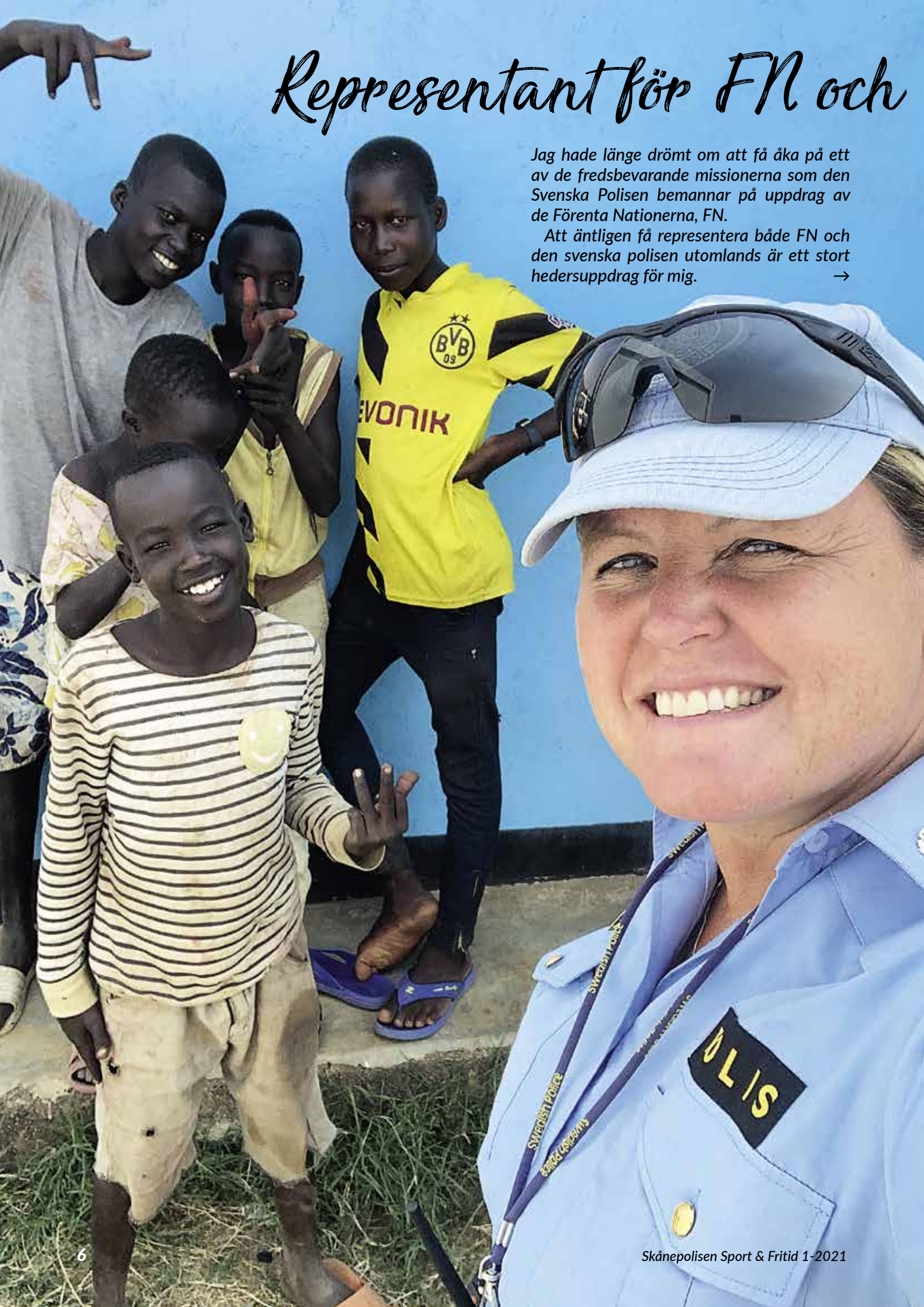
Min nya passion är att cykla mountainbike. Bästa cyklingen har hittills varit i Dalarna men drömmer om att återvända till Österrike och testa att cykla i bergen där!.

Representant för FN och

Jag hade länge drömt om att få åka på ett av de fredsbevarande missionerna som den Svenska Polisen bemannar på uppdrag av de Förenta Nationerna, FN.

Att äntligen få representera både FN och den svenska polisen utomlands är ett stort hedersuppdrag för mig. →

den svenska polisen i Sydsudan

När jag blev antagen till IPOC (International Police Officer Course) på Livgardet i Stockholm tackade jag direkt JA och även så när en missionshandläggare från NOA ringde och ville nominera mig till Sydsudan.

Jag visste inte mycket om landet och började googla.

Bakgrund

Sydsudan är världens yngsta land och även ett av de fattigaste länderna i världen.

Landet blev en självständig stat den 9 juli 2011 när Sudan efter en folkomröstning delades i en nordlig och en sydlig del och därmed förändrade världskartan.

När Sydsudans första president Salva Kiir anklagade vicepresident Riek Machar att försöka gripa makten genom en kupp, delades den tidigare befrielserörelsen i två delar. Denna politiska konflikt utlöste 2013 ett inbördeskrig i Sydsudan. Inom ett par veckor dödades tusentals människor och nästan 1 miljon människor flydde

från sina hem. Inbördeskriget ledde som oftast till en ökad militarisering av civilbefolkningen och många barn rekryterades för att bli barnsoldater.

Sydsudan har en svag nationell identitet och ända sedan självständigheten har det pågått olika konflikter i landet.

Bland folkgrupperna är "Dinka" och "Nuer" de största där det sinsemellan pågår mycket våld och konflikter men det förekommer även konflikter bland vissa av de andra ca 60 olika folkgrupperna som bor här. En annan sak man heller inte kommer överens om är oljan.

Delningen från Sudan gjorde att en del av oljeresurserna blev en del av Sydsudan. Samtidigt går oljerören från Sydsudan norröver genom Sudan. Detta kräver samarbete mellan länderna för att komma överens om intäkter. Ni hör ju att det finns en del att jobba på?

Numera är dock ett fredsavtal påskrivet och det är därför vi är här på en s.k. fredsbevarande mission.

FN's mandat

Våld och konflikter är som sagt fortfa-

rande vardag här men som obebäpnad polis har jag en annorlunda roll. Vi får inte lägga oss i hur regeringen eller presidenten styr sitt land utan vi ska mest fungera som rådgivare.

Vi ska framförallt skydda civilbefolkningen men kan även utbilda den lokala polisen i olika ämnen och vara behjälpliga vid brottsutredningar.

Vi har nästan alltid beväpnade styrkor i närheten som ska skydda oss om något händer; s.k. FPU-styrkor (Formed Police Unit).

När man väl kommit på plats i missionen kan man söka olika tjänster och man kan även söka till andra ställen, andra stater, runt om i landet. Jag har t.ex. sökt och fått en annan tjänst så i mars ska jag åka till en stad i västra delen av Sydsudan som heter Wau och börja jobba som "Police adviser".

Jag är just nu stationerad på UN-house i landets huvudstad Juba. Där jobbar jag på "fieldoffice" med bl.a. patrullering och bevakning.

Det finns två flyktingläger i Juba med flera tusen människor i varje.

Människor som flytt stridigheterna i sitt eget land.

UNMISS

Missionen i Sydsudan, UNMISS, varar antingen 6 eller 12 månader. De flesta andra utlandsmissioner varar 12 månader, därför är Sydsudan ett bra alternativ om man är förstagångsmissionär, om man har barn hemma eller om man är allmänt osäker på om man fixar att vara hemifrån i ett år.

De flesta väljer dock att stanna i 12 månader här då tiden går fort och det tar tid att komma in i allt. Polismyndigheten betalar för 2 hemresor per halvår.

En sak att vänja sig vid är alla "kulturkrockar" man får vara med om, stora som små.

Förutom landet och lokalbefolkningen i sig så finns kollegor från över 40 länder representerade här och vi ska alla samarbeta trots olika bakgrund, språk, kultur, religion och kunskaper. Vi är dock alla här av samma anledning och jag kommer säkert få en del vänner för livet.

Covid-19

Landet stängde ner i mars 2020, min resa blev framflyttad från mars till no-

vember och de kollegor som befann sig i landet då blev fast här.

Landet har hittills varit ganska förskonat från pandemin och av ca 13 miljoner invånare har ca 80 personer dött.

Mörkertalet är troligen stort då malaria kan ge liknande symptom samt att man inte testar människor för covid-19 i större skala.

Spridningen av coronaviruset har dock börjat öka nyligen och regeringen har förbjudit religiösa och politiska samlingar samt stängt flertalet skolor.

För inresa i Sydsudan krävs att man uppvisar ett negativt corona-test som man tar gratis hos företagshälsovården innan avresa.

Förutom ett negativt test måste man sitta isolerad i karantän i två veckor varje gång man varit hemma på ledighet vilket innebär 10 veckors karantän om man väljer att vara i missionen i 12 månader.

Sydsudans framtid

Alla flyktingläger ska så småningom avvecklas och vissa har redan försvunnit. Detta leder till oroligheter och bråk då de mest sårbara människorna inte längre får beskydd på samma sätt och kriminella gäng tar över kontrollen. Det

finns väldigt många vapen i omlopp sedan kriget vilket såklart är otryggt.

Tanken är att civilbefolkningen så småningom ska klara sig själva, FN kommer inte stanna här för evigt.

Det kommer dock att ta lång tid att bygga upp landet så att det blir helt stabilt. Många här vet inte vad en demokrati eller mänskliga rättigheter är. De vet inte vad det innebär att alla har rätt till sin egen kropp; kvinnor och barn blir som vanligt väldigt utsatta i krig.

Allt tar tid och man får ha tålamod.

Tålamodet är nog förövrigt den största omställningen, man vill helst ha resultat direkt. Det är en lång väg att gå men bara att vi är här betyder mycket för många.

Slutligen

Till sist vill jag rekommendera andra kollegor att söka utlandstjänst.

Ansökningarna till IPOC brukar komma ut ett par gånger om året.

FN prioriterar kvinnliga sökande och jag uppmanar därför mina kvinnliga kollegor lite extra.

Jag tror att man kan växa både som människa men även bli en bättre polis på hemmaplan efter en mission. Samti-

digt som kulturkrockarna är det värsta är det också det bästa och jag älskar när det är annorlunda!

Bara det att vi har skolplikt, det kan de inte förstå här. Och att vi har asfalterade vägar. I Sydsudan finns det totalt ca 40 kilometer asfalterad väg.

Jag tror att man automatiskt får större tålamod, lär sig att stressa ner, känner vad som egentligen betyder något och inte haka upp sig på små bekymmer i livet.

Jag känner redan en stor tacksamhet över hur bra vi har det hemma.

Hoppas ni har det bra hemma eller som man säger här; Tamam!

Terese Lago

(Vill man fortsätta att följa min mission i världens fattigaste land kan man göra det på mitt Instagramkonto "bylingbilder" där jag delar med mig av mina bilder och personliga upplevelser och tankar).

Golfare – se hit!

I helgen som gick tittade våren fram. ÄNTLIGEN! Klubborna letades fram, sonen fick tv-spelförbud och termosen fyllades med varmt. In på golf.se, boka tid. Va? FULLT? Nej där var en tid, 11:20. Hur kan det vara fullt? Det är 5 grader ute. Men såna är vi, golfsläktet.

Hela vintern längtar man. Vissa fystränar. Några försöker, med blandat resultat, åka konstakning. Andra svingtränar inomhus. De riktigt tuffa spelar vintergolf eller svingtränar ute, på vintergreenen och med mattor som skydd för det sovande gräset.

Oavsett är detta ögonblicket man längtar efter. Att få slå ut på ettan, med en ordinarie green väntandes ett par hundra meter bort. Kliver upp, peggat lite nonchalant. Låter drivern ligga kvar i bagen för säkerhets skull. Ställer upp. Detta känns bra. Trots publik, bollen efter har redan anlänt till teen. Provsving.

Yes, det här blir fint. Ett djupt andetag. Försöka hålla isär alla svingtankarna som var nycklarna förra säsongen. Stå stilla, slå inte utan svinga, titta på bollen. Swoooooosch. Där kom den. Första för året! 45 cm över marken. 35 meter fram. Strax innan röd tee. Yeeeeeees. En tokduff. Precis enligt plan... En 14 åring som lite fnissande frågar: skulle du inte längre? Nåväl. Efter en indragen månadspeng, dubbelbogey på ettan följt av två par kom den så ändå. Årets första birdie. Förvisso en lite turlig sådan men ändå. Bra drive, missad green på inspelet men en alldeles fantastisk skön chip som vägrade stanna förrän den nått botten av hålet. Det finns hopp om golfåret 2021 igen!

Så, varför sitter han nu och skriver en massa rappakalja? Jo för att det här med golf, och då särskilt i MPGI-tourens regi, är så fruktansvärt roligt. Vi vet att det finns många golfare på alla ni-

våer inom vår myndighet. Golfare som av olika anledningar inte hittat till MPGI-touren ännu. Vi har hört många anledningar till detta och tänkte därför slå hål på en del myter.

"Jag är inte bra nog": Svar: Det är du visst. På samtliga tävlingar, förutom klubbmästerskapet, spelar vi mot vårt eget handikapp. Det spelar alltså ingen roll om man har 5 eller 35 i handikapp. Så länge man sköter sitt handikapp och registrerar sina rundor är man bra nog.

"Jag tycker inte om att tävla mot andra": Svar: Se det då som att du tävlar mot dig själv, för det är ju det man faktiskt gör när man spelar golf med handikapp. Se motspelarna som trevligt sällskap. Visst, vi tävlar. Men det är sällskapet, det egna spelet, friskluften och motionen som är den stora grejen.

"Tiderna för tävlingarna passar sällan mig": Svar: På alla månadstävlingar, utom den sista där touren avgörs, har man möjlighet att gå ut en annan tid. Har man bara en kamrat från golfsektionen med sig som markör kan man spela när man vill samma dag som tävlingen. Man kämpar då om poängen men inte om prisbordet.

"Jag har småbarn, bygger hus, har företag vid sidan om och jobbar treskift. Jag hinner inte vara med varje gång": Svar: Fullt förståeligt! Det finns ingenting som säger att man måste vara med varje gång. 2020 var det endast två spelare som deltog på samtliga månadstävlingar. Ganska många är bara med vid enstaka tillfällen och det går hur bra som helst. I totalturen räknas endast de 5 bästa resultaten samman. Som avslappningsform är golfen svårslagen, tankarna flyr sällan längre iväg än förra slaget eller den kommande parputten. Testa!

"MPGI-tourspelarna är paragrafryttare": Svar: Absolut, Vi spelar efter golfens regler. Dock är det inte alls något att vara orolig för. Är man ny i golfen och inte vet riktigt, då frågar man sin medspelare. Är det något klurigt diskuterar vi saken med vår mångårigt meriterade förbundsdomare Jan-Olof.

"MPGI-Tourspelarna klär sig i knätofsar och har näsan i vädret": Svar: Var denna villfarelse kommer ifrån vet jag inte, men den stämmer i vart fall inte. Hur man klär sig på banan väljer man själv efter egen smak och tycke. Under mina 10 år på MPGI-touren har jag aldrig upplevt att någon skulle vara förmer än någon annan, tvärtom! Vi välkomnar alla som vill hänga med och lira lite golf bland likasinnade.

Slutligen: Spelar du golf? Har du spelat golf? Tänker du börja spela golf? Hör av dig, och testa vara med en gång! Vi vågar lova att du inte kommer ångra ditt beslut! Den 16/4 premiärspelar vi på Bedinge. Stefan Nord tävlingsleder. Efter tävlingen förtär vi något varmt och håller ett försenat årsmöte, utomhus. Oj, nu har jag nästan skrivit en hel text utan ord som flockimmunitet, pandemi, covid, restriktion och vaccination. Givetvis anpassar vi vår verksamhet efter rådande rekommendationer. Det försenade och utomhusförlagda årsmötet är ett exempel på

det. Vi gjorde ifjol bedömningen att vi, på ett säkert vis, kunde genomföra tävlingsåret med små justeringar. Det gick. Och kommer gå minst lika bra i år. Är

man sjuk stannar man hemma, annars: Varmt välkomna!

Golfsektionen genom
Christian D

KALENDARIUM 2021			
Datum	Tid	Tävling, spelform	Bana/Plats
2021-04-16		ÅRSMÖTE	Bedinge
2021-04-16	08:00	MPGI Tour, poängbogey	Bedinge
2021		MPGI Tour, slaggolf	Kävlinge
2021		Trestads, Lagtävling herrar	Araslöv GK
2021-05-10		Sydslaget, Lagtävling	
2021-05-31	13:00	MPGI Tour, poängbogey	Örestad
2021-06	08:00	MPGI Tour, slaggolf	Tegelberga
2021-06-30	13:00	MPGI Tour, poängbogey	Söderslätt
2021-07-30	08:00	MPGI Tour, slaggolf	Romeleåsen
2021-08-16	13:00	MPGI Tour, poängbogey	Sofiedal
2021-08-26/27		Polis-SM, slagtävling	Sunne
2021-09-02		Cup of the Cops, Lagtävling	
2021-09-03	07:00	KM, slagtävling	
2021	09:00	J-O Challenge	
2021		Final KM matchspel	
2021	08:00	MPGI Tour, poängbogey	Flommen
2021-10-08	08:00	MPGI Tour, slaggolf	Malmö Burlöv
2021-10-28		Avslutningstävling	

Hej Alla Golfare!

Nu går det utmärkt att betala in årsavgiften! Man kan då med fördel passa på att anmäla sig till KM-match genom att helt enkelt lägga till en 50-lapp!

Betalning enligt följande:

240:- till MPGI pluskonto: 530433-2 (Detta gäller inte pensionärer som är hedersmedlemmar).

Märk betalningen med namn.

100:- till golfsektionens eget pluskonto: 800550-6. Den kloke lägger till 50:- och är då automatiskt anmäld till KM-Match.

Märk betalningen med namn.

Sammanfattningsvis.

MPGI årsavgift: 240:-

Golfsektionen Årsavgift: 100:-

KM-match: 50:-

Väl investerade 390:- skulle jag påstå!

Förra året var vi den sektion som verkligen skötte oss med inbetalningarna. Vi kör vidare i den andan!

MVH Kassören

En svensk pirat-ö

eller tonåringens värsta mardrömsresa

Mitt ute i Östersjön ligger en svensk ö – fyra mil från Fårö och åtta mil från fastlandet ligger Gotska Sandön som utan tvekan är en mycket isolerad plats. Här finns ingen hamn, ingen fastfood, inga självlysande plastskelett i souvenirbutik, inget Internetcafé och inte ens någon tacksägelse för mobiltelefonen (i skrivande stund) vilket innebär att dagens produktion av 58 SMS till flick/pojkvän får vissa sändningsproblem. Alltså har vi här den perfekta platsen att besöka för att uppleva en kontrast till dagens högteknologiska tillvaro och samtidigt finna en av de mest intressanta platser som vårt land har att erbjuda.

Hela ön är en nationalpark vilket innebär att besökaren inte kan bo var man vill, utan man måste bo på lägerplatsen som ligger på öns norra del. Intill ligger Fyrbyn, den ursprungliga byn med den gamla skolan (idag museum) och hus där t.ex. öns två tillsyningsmän bor året runt. Här fanns alltså skola fram till 1963 och som mest har det varit uppåt 100 personer fast boende på ön. Man har livnärt sig på att bränna tjära, jordbruk, fårskötsel, skeppsbyggeri och skogsavverkning. Den senare sysselsättningen medförde att det t.o.m. på 1920-talet anlades en järnväg som man fortfarande kan se spåren efter.

Fram till 1860 var ön privatägd då den köptes av svenska staten och 1988

förklarades ön som nationalpark med tillhörande vattenområde.

Sand, sand och åter sand

Gotska Sandön är 36 kvadratkilometer stor och runt om finner vi i varje vädersträck sandstränder som kan konkurrera (och vinna) över stränder som vi bara finner i resebyråernas uppstylade katalogfotografier. Stränderna har fått sina namn efter olika händelser; Vi har i nordöst, stranden Las Palmas och i sydost, stranden Franska bukten som har sina namn efter fartyget som gått på grund. Vi har Vinbukten i söder som fick sitt namn runt 1920 då fyrvaktarna påträffades djupt sovande och högradigt berusade intill några ilandflutna tunnor som innehöll konjak. Lämna vi stranden finner vi inåt ön det särpräglade dynlandskapet som består av vindpinad tallskog med inslag av en och annan sten.

En blodig ö

Människan upptäckte ön redan på stenåldern, men det är för 200–300 år sedan som ön blir ett näste för sjörövare. Likheterna med Pirates of the Caribbean är kanske lite avlägsna, men med lite letande och stor fantasi finner vi åtminstone några piratinslag. Den legendariska sjörövaren Petter Gottberg är den som kommer närmast vad vår fantasi strävar efter. Han var den som gick på stranden med sin halta häst försedd med en lykta på sadeln. När besättningarna på fartyg till havs såg ljuset, trodde de det var en lanterna på annat skepp och resultatet blev grundstötning. Gottberg hjälpte sedan besättningen genom att erbjuda kost och logi i sin lada en bit in på ön. Här stängdes dörren utifrån av Gottberg och folket där inne sköts ihjäl genom speciella skottgluggar i väggarna. Mycket av Gottbergs äventyr har väl förvanskats under åren, men faktum är att han dömdes 1817 för vrakplundring med följande straff; 28 dagars fängelse vid vatten och bröd samt därefter undergå uppenbar kyrkplikt en söndag i Fårö kyrka. Det är också ett faktum att när hans lada blev återuppbyggd 1977, fann man muskötkulor i väggarna.

Bendalen

När man lämnat stranden Las Palmas och går söderut längs med havet, kommer man fram till en udde som är avspärrad. Säludden är givetvis bebodd av just säl och för att dessa härliga djur skall få vara i fred, måste man gå runt från landsidan. Ytterligare ca 500 meter senare kan man vika av och gå

ca 200 rakt in mot ön. Då hittar man en mycket märklig plats – Bendalen. Av namnet förstår vi att det handlar om ben – dock kanske inte att det handlar om mänskliga kvarlevor! Bendalen är mer en stor sanddyn och det finns mycket skelettdelar i sanden. Mest kanske från djur och här kanske säl är mest vanligt, men det är inga som helst problem att finna t.ex. ryggkotor eller lårben från människor. Det finns teorier om att lokala strider, kanske om sälfisket, orsakat ond bråd död för vissa parter och förmodligen har man bara lagt kropparna på samma plats som man även kastat sälkadaver. På öns museum finns foton från mitten av 1900-talet där kompletta människoskelett ligger fullt synliga. Så är det inte idag vilket kanske souvenirjägare bidragit till.

Den okända kinesens grav

En mycket märklig händelse utspelade sig någon gång i mitten av 1900-talet. Det flöt iland en död man på ön och med tanke på att han hade långt svart hår uppsatt i fläta samt i fickan en bönbok med kinesiska tecken – var det troligt att han var kines. Kroppen blev aldrig identifierad och begravdes en bit upp från stranden där han flutit iland. Mysteriet har aldrig blivit löst och det är en speciell upplevelse att stå intill denna grav. Det kan vara lite lurigt att finna denna plats eftersom den inte är speciellt känd och finns inte omnämnd i broschyrerna som besökarna kan ta del av. Man finner graven rakt norrut från Fyrbyn och när man når stranden viker man av österut ca 300 meter. Där en hög sanddyna (10–12 meter) reser sig mot himlen, finns spår från tidigare besökare och det är bara att följa stegen uppåt eftersom graven finns där uppe.

Relik från urtiden

För den ornitologiskt intresserade besökaren är det nog nära ett paradiset och den stora fågel som besökaren fått syn på är förmodligen en av öns havsörnar. Annars är djurlivet inte speciellt spännande och består mycket av s.k. rabbisar (gotländska för kanin).

När man vandrar runt på ön och plötsligt får se något skräckinjagande djur man aldrig sett tidigare – då skall man veta att det inte har överlevt några Dinosaurier på Gotska Sandön som i Jurassic Park-filmen. Nej, djuret man lyckats få syn på är en Smedbock vilket

är en raritet i det europeiska djurlivet. Denna skalbagge som kan bli upp till 7 cm lång finns i Norden bara här på den ön!

Resan hit ett äventyr

Om man beger sig hit med egen båt går detta bra, dock bör man känna till att någon hamn inte existerar och med tanke på att det kan blåsa upp snabbt, måste man vara beredd att flytta till annan strand. Annars är det mest vanligt att använda de reguljära båtförbindelser som finns sommartid mellan ön och Fårösund respektive Nynäshamn. Dessa grundgående fartyg är speciellt anpassade för att kunna användas till direkt landstigning – båten kör alltså nästan upp på stranden. Gotländska sherpas står inte och väntar på stranden utan alla passagerarna måste bilda en langarkedja för att få av all utrustning. Rådande vind avgör vilken strand som skall användas, vilket innebär att det kan bli en lång vandring till platsen där man skall bo. Båten kan inte köra upp på alla stränder, utan då måste man läktra, d.v.s. gummibåtar användas för embarkering av folk och utrustning.

den utan alla passagerarna måste bilda en langarkedja för att få av all utrustning. Rådande vind avgör vilken strand som skall användas, vilket innebär att det kan bli en lång vandring till platsen där man skall bo. Båten kan inte köra upp på alla stränder, utan då måste man läktra, d.v.s. gummibåtar användas för embarkering av folk och utrustning.

Besökaren kan välja att övernatta i stugor, vandrarhem, hyrtält eller eget tält. Ön har ingen butik eller kiosk vilket innebär att alla förnödenheter måste tas med. Man bör ta med minst ett dygns extra proviant eftersom det förekommer att båten måste ställas in p.g.a. dåligt väder. Besökarna får stanna max sju dagar på ön. Eftersom ön givetvis inte har någon brandkår, är förhållandet till eld extra uppmärksammat och det är förbjudet att grilla på ön. Man kan dock få tillstånd av tillsyningsmännen att grilla på en strand där vinden ligger från land.

Gotska sandön är den perfekta platsen för att gå ner i varv och här kan man utan några som helst problem tappa uppfattningen om tid och allt det där som finns i vår allt mer hektiska samt stressiga vardag. Här är helt enkelt platsen utan "måsten" ...

Här finns faktiskt mobilmast så helt strandsatt blir inte den panikslagna tonåringen.

Mer information finns t ex på www.gotskasandon.se.

Mats Attin

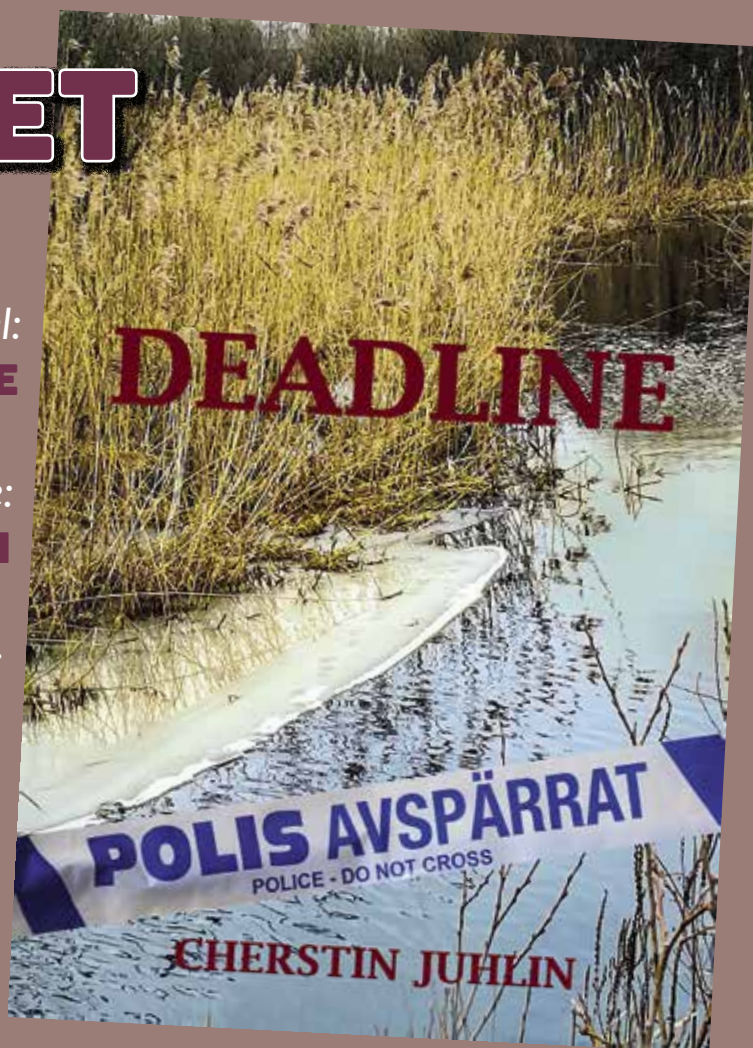
BOKTIPSET

Titel:
DEADLINE

Författare:
CHERSTIN JUHLIN

Förlag:
BOD - BOOKS ON DEMAND

Hemsida:
WWW.CHERSTINJUHLIN.SE

Om författaren:

Cherstin Juhlin, född 1948 och boende i Kristianstad, är pensionerad polis och skriver relations- och spänningsromaner med lokal anknytning. Det enkla, roliga och okomplicerade i livet tycker hon är viktigt, tillsammans med familj -tre barn, sex barnbarn, sambo- och vänner. Cherstin ser film på bio, läser psykologiska deckare -helst på engelska- och reser gärna runt i USA. En solresa är inte heller fel.

Författaren om sig själv:

Det känns klichéaktigt och säga att jag har skrivit hela livet. Även om det stämmer så tog det fart 2008 när jag vann ett kapitel i en romantävling på nätet. Författaren Johan Theorin var handledare, och senare blev jag faktagranskare av polisarbetet i några av hans böcker. Han peppade mig att fortsätta skriva själv. Jag plockade fram ett påbörjat, "vilande" bokmanus – det hade legat tre år i en byrålåda – och gjorde klar första boken, ANAGRAM (2011), i serien om polisinspektör Annika Vestander.

Jag har av någon anledning velat bli polis sedan jag var ung, men det dröjde tills jag var trettiofem, då mina tre barn började bli stora. Jag blev pensionär 2013, och har nu mindre tid för att skriva!

Som polis har jag många historier i huvudet – både sanna och påhittade – och därför innehåller min serie en blandning av fantasi och verklighet. Jag skriver gärna om våld i relatio-

ner, och har stor empati för utsatta kvinnor även om män också utsätts för våldshandlingar av hemska kvinnor.

Som utredare på Kriminaljouren, under tjugo år, har jag koll på utredningsarbetet, och känner att det är viktigt att få till det på ett rätt sätt – inget påhitt – så att läsaren känner sig trygg i den biten. 1995-96 gick jag kursen Rättspsykologi, på Högskolan i Kristianstad, och skrev som slutarbete "Våld mot kvinnor i svenska hem." Många undrar om jag är Annika, men det är inte alls säkert, hahaha!

Handling:

Deadline är efterföljare till Anagram, Bryggan och Collage, och den avslutande boken om Annika Vestander.

1967: Ett nyfött barn försvinner spårlöst. Modern ger aldrig upp hoppet om att hitta den lilla.

2017: Polisinspektör Annika Vestander ser fram emot pensioneringen med blandade känslor. Hon börjar varva ner, men så hittas en kvinna död i polishuset.

Annika, som samtidigt blir mentor för en ny kollega på kriminaljouren, kan inte låta bli att peta i mordutredningen. På sin sida har hon Pål, kriminaltekniker och god vän med henne och maken Rolf - också han tekniker, men numera pensionär. Även chefen på kriminalavdelningen, Wiggo, stöttar Annika och ger henne lösa tyglar när hon hittar ledtrådar.

**"SKRIVER RELATIONS- OCH SPÄNNINGS-
ROMANER MED LOKAL ANKNYTNING"**

Leif Gunnar Kenneth Gunnarsson

– föddes i Hörby, 1940 på Svenska Flaggans dag

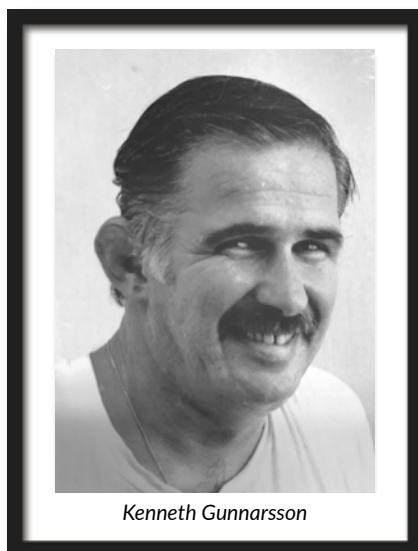
Under min korta resa inom Malmöpolisen, från "Kungliga Öster" och Handräckningsgruppen, hamnade jag utan förskyllan på Spaningssektionens Brottsspaningsrotel. Efter inledande information i "Praktisk spanarjuridik" av kriminalkommissarie Torsten "Totte" Nordh, fick jag förmånen att "paras ihop" med Kenneth, en spanarkollega som jag från den dagen utvecklade en djup vänskap med, både i polisjobbet och privat i våra familjer.

Ibland fick vi genom Centralvaktskommissarien uppdrag att meddela dödsfall. Vi brukade förbereda oss mentalt och målade upp olika scenarier, "vem öppnar när vi ringer på". Vid sådana tillfällen kändes det tryggt att ha en kollega som med omdöme, empati, hänsyn och livserfarenhet, få den anhörig att känna sig omhändertagen.

"Man får den polis man förtjänar", sa alltid Kenneth. Han backade aldrig, stod alltid i första ledet och var beredd att även ta "första smällen" i en svår uppgift. Har vid upprepade tillfällen fått detta bekräftat, men även sett empati, förståelse, en ärlig polis som fått mycket respekt av "kunderna". Vi kunde bli uppringda från hallvakten vid Davidshall, om att det fanns en blomstergrupp att hämta eller att ett besök önskade komma upp och tacka för schysst bemötande, trots att straffet blev långt ...

Kenneth utbildade sig vid Flottan i Karlskrona som ubåtsbefäl. För att tjänstgöra på en u-båt, har man uppfattningen att kroppsstorleken kan sätta hinder i vägen i trånga u-båtsutrymmen. Kenneth hade inte "u-båtsstorlek" och det var nog hans "rätts-patos", vilken följde honom genom livet, som gjorde att han gick vinnande ur striden mot boxaren Bosse Högberg.

Bosse Högberg vistades vid tidpunkten i Karlskrona och uppträdde självsäkert, stöddigt och skrytsamt. Karlskro-

Kenneth Gunnarsson

napolisen fick ögonen på Högberg som uppträdde än mer korkat. Även Kenneth tyckte att Högberg var dryg och tyckte han kunde lugna ner sig. Det anamade inte boxaren, varför det slutade med att Högberg och Kenneth "gick en match" som Kenneth vann och Högberg fick lite näsblod, men Kenneth fick åka en tur till polisstationen och sitta en stund i finkan.

Kenneth hade egentligen inte tänkt sig en framtid i Flottan, utan sökt till Polis-skolan i Malmö. Oroligt såg han ett jobb inom polisen försvinna.

Karlskronapolisen hade haft problem med Högberg, men nu hade de fått en man som hade satte honom på plats. En överkonstapel besökte en orolig Kenneth i cellen, förklarade att polisen var mycket nöjd med Kenneths sätt att "upprätthålla ordningen", gav Kenneth en klapp på axeln och "lycka till hos polisen i Malmö! Tack och adjö!

Tidigt fick man lära sig att kondition är bra och regelbundet tvingades jag ut på löprundor från Davidshallstorg med vändpunkt vid Vaktgatan på Limhamn. Bokskogen var en annan

plats dit träningen förlades och sen "beordrades" jag att anmäla mig i de flesta löparrangemangen i Skåne. Segerundan var ett måste, sedan blev det Yddingeloppet, Malmöloppet, Blodomloppet, Hörby Marknadslopp med flera andra och så naturligtvis Ringsjön runt på cykel – långa rundan. MPGI betalar anmälningsavgiften, påminde Kenneth!

Annars var det brottning som var Kenneths sportgren. Vid en brottningstävling i tyska Freiburg blev han uppsatt mot olympiatrean McNamara, en stor, teknisk brottare. Han har berättat hur McNamara, nästan lekte och kastade Kenneth i luften. Ledaren "Totte" Nord såg att Kenneth pratade hela tiden och när matchen äntligen var slut, frågade "Totte" Kenneth vad han "snackat om hela matchen". Kenneth berättade då, när han tyckte att det blev för mycket, hade sagt till McNamara, "Håll inte på – lägg mig på rygg – så blir jag glad!"

Om brottning kan följande tjänstehändelse omtalas. I samband med ett besök hos en misstänkt, som resulterade i att vi beslagtogs en del gods i bostaden. Den misstänke var inte glad och strulade till det under förhör och husrannsakingen. Han bodde på åttonde våningen med hiss. När vi skulle gå och ta hissen ner, tog han tag den långsamt stängande hissdörren. Tillsagd att låta bli, fick vi ett flin tillbaka. Jag ledde in mannen i lägenheten, sprang ut och in i hissen, mannen kom ut i trappan igen, hindrar dörren att stängas. Jag blir smått irriterad på "strulgubben", tar ett grepp på honom och lägger honom ner i hans hall. Kenneth står lugnt kvar vid hissen och ser på när jag brottas med mannen. Nä, någon hjälp får jag inte, men väl utdelad "varning" av Kenneth som nu iklätt sig rollen som brottningsdomare och bryskt påtalar, att jag måste ha med en arm om jag skall göra nacksving. Jo, jo, ta trapporna ner, nä

det var inte alternativet i 70-talets Mal-mö.

En av polisryttarna berättade, att man blev kallade till ett bråk på Kiviks Marknad. De red till öltältet och vid framkomsten såg man att det var Kenneth som var en av poliserna. "När vi såg att det var Kenneth, tänkte vi, han brukar klara sig själv. Så vi red därifrån". Han fick ingen hjälp och behövde kanske ingen heller ...

Under vår tid tillsammans, drabbades Kenneth av hjärtproblem – förmaksflimmer. Genom "egenmedicinering", olika huskurer och långa löprundor, blev det till slut stor operation 1983 och fick då en väldigt modern pacemaker som kunde ställas in på frekvens och tid.

En gång var familjerna bjudna på stor "gåsamiddag" med dans. Kenneth var den dansanta typen och hade på kort tid dansat med alla damerna. Sen satte han sig ner – ingen mer dans. "Är du trött Kenneth – mår du inte bra?" blev frågan. "Nä", sa Kenneth, "Pacemakern är inställd på aktivitet fram till klockan 23, sen går den ner till viloläge, så nu tar jag det lugnt."

Kenneth och euponium.

Kenneths musikkarriär började i Musikkåren i Hörby under tonåren. I Polisens musikkår var han med under många decennier med sin baryton eller euponium (betyder välljud). Alla minns konserterna med Kenneth som solist och framför allt julkonserterna, då man i andakt väntade på Adams julsång eller O helga natt på just euponium.

Vid Polisens Musikkårs spelning i

Vapenbeslag.

Italien, berättade Kenneth på inlärd italienska om musikkåren, musikstyckernas innehåll, kompositörer, historik m.m. Konserten och Kenneths tal sändes i italiensk radio. Man talade länge om "den svensk-italienske polisen".

Kenneth spelade den 1 maj med Brandkårens musikkår i Socialdemokraternas demonstrationståg. Vi skojade med honom, om han gått med i "röda partiet", men några dagar senare berättade han skrattande att han fått "röda hund"

Då jag följt Kenneth under det mesta av hans polisgärning och i familjen, även efter det att jag slutat vid poli-

sen, blev det svårt att se "Stålmannen" tryckas ned på grund av begynnande demens och vistas på boende i Höllviken. Jag besökte honom varje vecka och vi hade mycket att minnas och tala om från "den flydda tiden". Personalen undrade vad vi hade så roligt åt och vi berättade för dem konstiga, roliga uppdrag, "när det begav sig".

Kenneth avled på boendet i Höllviken den 26 maj 2019.

Per Söderqvist

Vän – Spanarkollega
"Länsdetektifafdelningen"

Polis-SM i Padel med Trollhättan som värd

2020-10-01 var det dags för Polis-SM i Padel, snabbast växande sporten i Sverige.

Trollhättan stod som värd för årets upplaga. I år hade arrangören, Christoffer Aidesjö från Trollhättan slagit på stort och körde fler klasser än förra året. Damer, Mix, Herrar och Herrar 50+. Jag trodde personligen att Christoffer tog sig vatten över huvudet när han ville anordna ett så stort arrangemang som det skulle innebära att avsluta på två dagar. Det visade sig att med god planering och två padelhallar så lyckades Christoffer manövrera ovan klasser, imponerande och från oss på MPGI kan vi bara lyfta på hatten och tacka för ett väl genomfört arrangemang!

Mats och Henrik i semifinalen.

Henrik och Mats med sina guldmedaljer.

Onsdagskvällen checkade vi, MPGI-deltagarna, in på hotell Scandic Swania. Vi var en diger skara förväntansfulla MPGI:are som skulle göra vårt bästa för att ta med oss en uppsjö medaljer hem till Malmö.

Dag 1 klockan 0900 ljud gong-gongen och matcherna drog igång. Undertecknad, Rosberg och Mats spelade som enda Malmöpolis i en trevlig padelarena som heter 3PAC (Trestad Padel och Aktivitetscenter) medan resten av Malmöfolket spelade på PDL Center Trollhättan. Henrik och Mats ensamma deltagare, från MPGI, i stora Herrklassen. Imponerande 42 herrlag (84 spelare) deltog i Herrarnas gruppspel. Henrik hade en bronsmedalj som han året innan vann med Malmökollegan Timmy Jeppsson, att försvara. I PDL Center spelade damerna Lina Jensen och Anna Lundin, som tillsammans skulle försvara bronset från året innan. De siktede naturligtvis högre och vill gärna ta med sig guldmedaljen hem. Även Maria Nordin från Malmö deltog tillsammans med Sofie Schlyter, före detta Malmökollega, i damklassen. Damklassen bestod av 16 damlag, precis som året innan. Vidare spelade Anna också mix med Daniel Jonasson. Och Magnus Jangvert spelade med en kollega från Kristian-

Mats med fokus.

stad i Mixtävlingen. Mixklassen bestod av 8 tappra lag.

Henrik och Mats började starkt med seger i samtliga 3 gruppsspelsmatcher och stod som slutsegrare efter grupp-spelet, endast 3 game förlorade under grupp-spelet. I den andra hallen spelade övriga Malmöspelare. I damklassen vann Lina och Anna sin grupp och kvalificerade sig för A-slutspel medan Maria Nordin med partner kvalificerade sig till B-slutspel. Daniel och Anna vann sin grupp i mix och därmed hade Anna även kvalificerat sig till A-slutspel i mixklassen. Anna och Lina förlorade endast 4 game på 3 matcher i grupp-spelet.

Så här långt såg allt bra ut. Vi från MPGL kände oss starka men vi insåg

alla att det skulle bli en tuff fredag med slutspel. Vi hade under torsdagen noterat att övriga deltagare från Ystad i söder till Norrköping i norr hade märkbar respekt för oss från MPGL. Så det var med en god känsla i magen vi gick och la oss på kvällen.

Fredagen 2 oktober var slutspelsdag. För Henrik och Mats började det med åttondelsfinal. De visste om att om det gick bra skulle det bli en tuff dag med 4 tuffa slutspelsmatcher. Henrik som är ganska tung i kroppen, fick planera dagen i detalj. Mats är lättare byggd och klarar 4 matcher med en snytning. Som tur var fick paret en ganska enkel match i åttondelen och vann enkelt. Detta till trots att de båda suttit och byggt upp taktiken från dagen innan

och byggt upp en viss respekt för motståndarparet.

Anna och Lina började slutspelet med en kvartsfinal som de vann efter en riktig rysare med 10-7 i avgörande sets supertiebreak. Anna som har ett förflutet som en duktig tennisspelare och Lina som är känd som lite av en mur framme vid nät hade inga problem att utmanövrera sina motståndare med sin rutin. Maria Nordin med partner övertygade och även de vann sin första slutspelsmatch enkelt med endast ett förlorat game.

I mix vann Daniel och Anna sin semifinal mot Malmökollegan Jangvert och hans partner Jutta Wihlborg. Tyvärr fick Jangvert/Wihlborg avbryta matchen efter första set på grund av skada.

I finalen fick Daniel och Anna möta det lag de slog efter en tuff match i grupp-spelet, paret Hedenborg. I finalen visade malmöparet var skåpet skulle stå och vann enkelt med 6-3, 6-1. Första guld till Malmö var ett faktum.

I damernas semifinal fick dessvärre Anna och Lina stryka på foten mot Hedenborg och Cecilia Bäckström. En otroligt välspelad match där det var slumpen som avgjorde vilket av lagen som skulle lämna banan som segrare. Bronsmatchen blev desto enklare och malmödamerna vann enkelt med 6-3, 6-1 mot ett par från Örebro. Ännu en medalj till Malmö och MPGL.

I damernas B-slutspel hade Maria och Sofie vunnit även semifinalen ganska enkelt och i finalen fick de möta Johanna Hassel och Linda Ramström från Örebro. Finalen blev en rysare utan dess like och Maria och Sofie vann efter att ha vunnit med 11-9 i skiljesetet. Guld nummer två till Malmö.

I herrarklassen var det dags för kvartsfinal för Henrik och Mats. Kvartsfinalen tog ca 20 minuter och endast 1 game förlorat av malmöparet. I semifinalen väntade ett hett par från Halmstad, Fredrik Rasmussen och Danijel Milovanovic. Efter ett något nervöst första set, 7-5 till Henrik och Mats så gick andra set något enklare med 6-3. Dags för final för malmöiterna. I finalen fick Henrik och Mats möta ett par från Eskilstuna, Mattias Filipanics och Robert Gustafsson. Det tål att nämnas att deras semifinal var en otroligt tuff batalj som slutade med 13-11 i supertiebreak. I finalen vann Henrik och Mats med 6-1, 6-0 och ännu ett guld fick följa med hem till Malmö.

Det var en tvådagars tillställning och som det alltid blir när idrottare åker på turnering tillsammans så var det gott tugg med mycket värme i två dagar. MPGL lämnade aldrig sina padelkollegor själva utan samtliga spelare slöt upp

runt banorna där MPGL-spelare krigade och hejade på, så fort de inte själva spelade. Inte förrän samtliga spelare var färdigspelade under torsdagen lämnade vi från MPGL arenan. Otroligt proffsig och kollegialt.

Det var en skön dusch efter 7 spelade matcher på två dagar och den fyra timmar långa resan hem till Skåne blev betydligt trevligare med flera guld och ett brons med i bagaget. MPGL visade även i år sin bredd och får bygga ut sitt prisskåp med tre guld och ett brons!

2021 spelas Padel-SM i Örebro. Vi hoppas på en lika trevlig tillställning som 2020 och naturligtvis ska vi dit och försvara alla medaljer!

Henrik Rosberg
Malmöpolisens Gymnastik och
Idrottsförening

Daniel och Anna med sina mix-guldmedaljer.

Lina och Anna tog brons.

En polis med tränarambitioner

Det damp ner ett mail i redaktionens brevkorg för ett tag sedan. Det var från en mottagare av tidningen som hörde av sig och ville säga upp den. Inte för att han tyckte tidningen var dålig, nej inte alls, utan snarare för att han tyckte att den kunde gå till någon annan som hade bättre användning av den.

Han skrev att han tidigare varit polis men inte längre fanns kvar inom kåren. Jag såg på hans mailsignatur att det fanns en hockeyspelare på den och att det nämndes något om Ungern. Som gammal hockeyspelare själv så blev jag intresserad av att ta reda på vem denna man var.

Jag mailade tillbaka och skrev att jag skulle försöka ordna till det med tidningen och frågade också lite om vem han var och om det möjligen var en artikel till tidningen. Det lät lite intressant i alla fall.

Vi bestämde tid och jag ringde upp honom en kväll. Vi hade ju både polisyrket och ishockeyn som gemensamma nämnare så vi kom igång direkt. Det var en pratglad herre och jag behövde inte ställa många frågor. Han berättade om sitt liv och sina karriärer. På så sätt var det en enkel intervju. Att han sen var trevlig också och bjöd på sig själv gjorde inte saken svårare.

Jim Persson (som han hette då) började sin karriär inom polisen genom att vandra genom grindarna på polisskolan i Sörentorp 1977. Jim är född 1956 och tillhör en anrik idrottsårgång, född samma år som Ingemar Stenmark, Frank Andersson, Linda Haglund, Björn Borg och Tomas Wassberg. Han var följaktligen 21 år gammal vid den tiden och hade redan en familj på gång. Han blev pappa vid 18 års ålder och har totalt fem barn.

Han var en aktiv hockeyspelare då och hade fortfarande sitt hjärta i Rögle BK från Ängelholm. Det är därifrån han kommer och dit han har återvänt efter en liten runda runt jordklotet. Jim var en vass hockeylirare, och tränade och spelade med Väsby IK under tiden han gick på polisskolan. Han tränade också med AIK i Stockholm, och några dagar innan han skulle åka tillbaka till Ängelholm så ringde ordförande i AIK och frågade om han ville stanna i Stock-

holm. Han erbjöd Jim en plats i laget. Jim avböjde och flyttade hemåt.

Hans poliskarriär inleddes i Helsingborg och den staden var han trogen i hela sin poliskarriär. I poliskarriären var det inte så många lag- (stads-) byte som det senare skulle bli i hans fortsatta karriär inom hockeyn. Han spelade några år i Rögle BK och var med att ta laget upp i division 1 (dagens hockeyallsvenskan). Han hann också med att spela ett år med Rögles stora rivaler, Malmö IF som laget hette på den tiden

(Malmö Redhawks idag). Han bodde kvar i Ängelholm så man kan förstå att all tid som han fick lägga på träning, matcher och resor fick pusslas ihop med tiderna inom myndigheten. Det var ett svårt pussel.

Jim började först som så många andra med några år som ordningspolis. Han gick senare över på span och började sin karriär på span på våld. Han tyckte det var lite tidigt att lämna ordningen och gå över på span. Men pusslet med tiderna var för svårt att få ihop. Natt-

Jim Persson 1982.

passen tog ut sin rätt även om Jims chefer alltid var frikostiga med att bevilja ledigheter för träningspassen. Inte nog med all tiden på hockeyn vid sidan om, Jim var också ansvarig fystränare på polisen i Helsingborg. Han spelade aktivt i Rögle fram till 1985 men slutade sen spela aktivt och provade på tränarkarriären. Han bestämde sig för att ge tränarkarriären en chans men anser att han slutade lite för tidigt som aktiv. Hans första klubb som tränare blev inte helt förvånande Helsingborg HC.

Åren rullade på och när han varit tränare för Helsingborg i tre år fick han i Hockeytidningen syn på en annons om att GIH (Gymnastik- och Idrottshögskolan) hade en utbildning för hockeytränare. Jim trodde inte en sekund på att han skulle komma in på den linjen men hans nya fru stöttade honom och tyckte att man kan ju alltid söka. Jim var nu 32 år gammal och han gav det en chans. Han hade börjat tröttna på polisyrket och hoppade av och satte sig på skolbänken igen, med allt vad det innebär, till exempel studielån i tre år. Han lyckades ta sig genom utbildningen och var samtidigt Head Coach för IFK Österåker och bodde därför i Åkersberga strax utanför Stockholm. Sedan GIH-utbildningen har det blivit ishockey på heltid. Han har fått uppleva otroligt mycket under sin karriär och han är för stunden utvecklingschef för det Ungerska Ishockeyförbundet. Det har han varit sedan 2018. Det blir en del resande och han befinner sig i Ungern varannan vecka. Coronapandemin satte naturligtvis käppar i hjulet även för Jim och det har sedan dess varit mest webbaserade kontakter med jobbet i Ungern. Bland annat fick han nyligen hålla en tränarutbildning på Zoom för 96 stycken hockeytränare. Han har en viktig mentorsroll för tränare i Ungern och utbildar också Ungerns alla förbundskapten och leder utbildningsverksamheten för alla hockeytränare i landet.

Fram till detta prestigefulla jobb har han haft en brokig tränarbana med ett stort antal klubbadresser i sitt CV. Jim har också haft ett antal jobb som förbundskapten, bland annat i Danmark under fem år mellan åren 1996-2001. Han var Headcoach för Danmarks seniorlandslag som vid den tiden låg i B-gruppen i VM. Han tog Danmark till VM-guld i B-gruppen och fick därigenom kvalspela mot bland annat Norge och Frankrike. Dessa lag blev för svåra och Danmark fick stanna kvar i B-gruppen. Men Jim

var med och utvecklade Dansk landslagshockey och året efter att Jim slutade som landslagstränare tog dom klivet upp i A-gruppen i VM och fick spela mot de stora nationerna. Han har också varit förbundskapten i Sverige men då för U16 och U18-landslagen (U står för Under 16 respektive Under 18 år).

I Sverige var han tränare för Linköping i fyra år på 90-talet. Det var innan laget gick upp i elitserien, men Jim var med och tog upp laget från division 2 till division 1. När han slutade som tränare tog den inte helt okända tränare Tommy Boustedt över laget och han tog laget till elitserien. Så även där var Jim med och lade grunden för lagets framtida segrar.

En häftig period i hans karriär var tiden som tränare i AIK, där han var i ett år. Att få leda ett Stockholmslag på ett fullsatt Hovet var häftigt. Framför allt var bataljerna mot den stora rivalen Hammarby, med Leif Boork som tränare, minnesvärda. Att stå i båset och ha hela BlackArmy i ryggen med den stämning som byggdes upp i derbymatcher var otroligt häftigt.

Han var även en sväng i Örnsköldsvik som tränare för MODO mellan åren

2001-2003 och erövrade ett silver i SM tillsammans med laget. Man vinner mot Luleå i kvartsfinalen och besegrar V Frölunda i semifinalen och får slutligen stryk av Färjestad i finalen. Den säsongen blev Jim utsedd till "Årets tränare" i svensk ishockey.

Men Rögle har alltid legat honom närmst hjärtat. Det är där han är uppväxt och hans pappa, Hilmer Persson, var ordförande i klubben i 20 år och satt i styrelsen i 30 år. Under tiden som Jims barn var små försökte han hålla sig runt Ängelholm och hann under den tiden att vara tränare för Rögles juniorlag, klubbchef och även en sväng som General Manager för hela klubben.

Under tiden jag sitter och pratar med Jim så förstå jag inte hur han har hunnit med allt i sitt liv. Han måste ha mycket fler timmar på sina dygn och fler dagar i sina veckor än vi andra har. Jag har lyssnat på hans berättelser om utlandsjobben han har haft och blir stum av beundran. Om man ska räkna upp alla hans klubbadresser och hans jobbpositioner hade denna intervjun blivit 20 sidor lång. Men som ett potpurri kan jag räkna upp lite för den nyfikne: Två år i Red Bull Salzburg (Österrike) och en

Jim Brithén 2015.

halv säsong i London Knights (England). Den halva säsongen kan förklaras med att London Knights sparkade sin tränare efter halva säsongen och ringde Jim och frågade om han ville ta över. Han berättar att laget var fullt av kanadensare och en svensk, och det var målvakten Åke Liljebjörn, som den kunnige läsaren säkert känner igen. Några andra lag som kan nämnas är Graz99ers (Österrike), Donbass Donetsk (KHL Ryssland) samt AK Bars Kazan (KHL Ryssland). Det vore omöjligt att rada upp hans bedrifter i text så jag har tagit mig friheten att på Webbsidan EliteProspect.com letat fram Jim och kommer i slutet av artikeln visa lite på mängden av uppdrag han haft. Det blir då lättare att förstå vidden av hans karriär.

Han har dock, trots sin fina karriär som tränare vid ett par tillfälle då jobben lyst med sin frånvaro varit nära att söka sig tillbaka till polisvärlden. Det gick så långt att han var på någon intervju för en tjänst. Han har dock aldrig ångrat att han slutade som polis. Han har fått uppleva otroligt mycket och fått se många länder. Prisskåpet är fullt med pokaler och andra priser han varit med och vunnit. Han har fått förmånen att hålla många seminarium, något som Jim tycker om. Han är den hockeytränare som hållit flest föreläsningar på VM-symposier över hela världen med flera hundra deltagande hockeytränare från hela världen. Ett VM-symposium är en internationell sammankomst som under varje Hockey-VM lockar till sig hundratals tränare från hela världen. Hans tränarkunskaper har även tagit honom till Sydkorea där han hållit utvecklings-camper för både sydkoreaner och spelare från hela världen. Dessa camper organiseras och hålls av det Internationella ishockeyförbundet, IIHF

Han har dock haft mycket nytta av sina år som polis i sin karriär som hockeytränare. Man blir tuffare som polis och man lär sig hantera stressiga situationer, både på och utanför sportens värld. I idrotten är ledarskapet A och O och även i detta har polisbakgrunden varit en enorm styrka. Under tiden jag suttit och lyssnat på Jim och även efteråt då jag ögnat igenom hans CV på Eliteprospect.com kan jag som gammal hockeyspelare inte undgå att vara imponerad. Det är verkligen en häftig resa han varit med om och jag lyfter på hatten. Tack för pratstunden Jim och lycka till.

Vid tangentbordet
Ola Wahlberg

S	TEAM	LEAGUE	ROLE ON TEAM
1985-86	Helsingborgs HC	Division 4	Head Coach
1986-87	Helsingborgs HC	Division 3	Head Coach
1987-88	Helsingborgs HC	Division 2	Head Coach
1988-89	IFK Österåker	Division 2	Head Coach
1989-90	IFK Österåker	Division 2	Head Coach
1990-91	IFK Österåker	Division 2	Head Coach
1991-92	Linköping HC	Division 2	Head Coach
1992-93	Linköping HC	Division 2	Head Coach
1993-94	Rögle BK	Elitserien	President
1994-95	Linköping HC	Division 1	Head Coach
1995-96	Linköping HC	Division 1	Head Coach
1996-97	Denmark	WC B	Head Coach
1997-98	Denmark	WC B	Head Coach
1998-99	Denmark	WC B	Head Coach
1999-00	Denmark	WC B	Head Coach
	Denmark	WCQ	Head Coach
2000-01	Denmark U20	WJC-20 D2	General Manager
	Denmark	OGQ	Head Coach
	Denmark	WC D1	Head Coach
2001-02	MODO Hockey	Elitserien	Head Coach
2002-03	MODO Hockey	Elitserien	Head Coach
	London Knights	BISL	Head Coach
2003-04	AIK	HockeyAllsvenskan	Head Coach
2004-05	Rögle BK	HockeyAllsvenskan	Youth Hockey Supervisor
2005-06	Rögle BK	HockeyAllsvenskan	Youth Hockey Supervisor
	Rögle BK	HockeyAllsvenskan	President
	Rögle BK J20	J20 SuperElit	Head Coach
2006-07	Graz99ers	EBEL	Head Coach
2007-08	EC Salzburg	EBEL	Asst. Coach
	EC Salzburg II	Austria2	Head Coach
	Sweden U16 (all)	International-jr	Head Coach
2008-09	EC Salzburg	EBEL	Asst. Coach
	EC Salzburg II	Austria2	Head Coach
	Södertälje SK	Elitserien	Head Coach
2009-10	Linköping HC	Elitserien	Development Coach
2010-11	Linköping HC	Elitserien	Development Coach
2011-12	Linköping HC	Elitserien	Development Coach
2012-13	Donbass Donetsk	KHL	Youth Hockey Supervisor
2013-14	Donbass Donetsk	KHL	Youth Hockey Supervisor
2014-15	Sweden U18	WJC-18	Head Coach
2015-16	Ak Bars Kazan	KHL	Dir. of Coaching
2016-17	Ak Bars Kazan	KHL	Dir. of Coaching
2017-18	Ak Bars Kazan	KHL	Dir. of Coaching
	Helsingborgs HC	HockeyEttan	Senior Advisor
	Hungary (all)	International	Development Coach
2018-19	Hungary (all)	International	Development Coach
2019-20	Hungary (all)	International	Development Coach
2020-21	Hungary (all)	International	Development Coach

Rånövning, en rånprövning

Mer från nostalgiträffarna på Davidhalls fikarum

Gunnar Johnsson

Gunnar Johnsson har höjts till skyarna som en duktig chef vid våra träffar. Vid ett tillfälle frågade han Bosse Persson, om han kom ihåg bankrånnet.

Gunnar höll i utbildningar för radiobils-personalen i mitten på 70-talet. Antalet bankrån hade ökat och Gunnar fingerade ett bankrån på Nydalatorget.

Han började med att fråga karaktärs-skådisarna och malmöspanarna Torbjörn Lasson och Bo Persson, som naturligtvis nappade. Bankpersonal in-formerades och spelet kunde börja.

Efter rånet i SE-banken sprang Bo och Torbjörn ut på torget vilt skjutande

Bo Persson

des med lösa skott. En hade sedelpå-se och den andre pistol. I bakgrunden hördes sirener och skrikande bankper-sonal.

Vad Bosse inte hade räknat med var att hans mor stod på torget och sålde frukt och grönsaker! Hon får syn på sin springande son precis då han tar av rånarluvan. Modern utbrister: — MEN BOSSE VAD SYSSLAR DU MED? Ridå.

Nu över till en annan polis-hundhis-toria. Den utspelade sig på Nydalator-get. När i tiden är undertecknad osäker på.

Bengt Janbris

Torbjörn Lasson

Det är kollegan Bengt Janbris som berättat. Torbjörn Lassons fru Simone var ute med sin förstfödde son, som låg i en barnvagn. Samtidigt hade hon med

makens tjänstehund, en schäferhane. Gudasnäll i hemmet, men i tjänsten var han en tiger. Simone skulle handla lite snabbt och ställde barnvagnen utanför med den sovande babyn. Innan hon lämnade för sitt ärende platsade hon hunden, ligg! Nu tog ärendet längre tid. När hon kom ut såg hon 5-6 personer stå stilla upp emot husväggen. Hunden hade gjort ett bra jobb genom att skyd-da och vakta sonen. Simone bad för-modligen om ursäkt och när polishun-den slutade morra, kunde personerna andas ut.

Här passar det bra att berätta att ef-ter denna nostalgiartikeln följer Glenn Anderssons underbara berättelse om just det; hundar!

Rolf Hästa-Bengtsson

För att ha kommit ifrån Lund, kunde Hästa-Bengtsson vara rätt så skarp i tonen. Han spelade pingis inom MPGL på Figge och Skrubbans tid. Sedan tog

hästarna över intresset. Han spelade och kontrollerade kuskarnas nykterhet på Jägersro och ägde några pållar då han flyttat ut till Stenberget (mellan Janstorp och Skurup). Dessutom var han kunnig, orädd och med ett hjärta av guld.

Före varje skolstart på Svedala högstadium informerades elever om att trafikpoliser kom på besök och slog en järnring runt skolan. Alla mopeder skulle kontrolleras. Mopedägarna fick en vecka på sig att göra mopederna lagliga. Då jobbade jag (Per Polis) och lockade ut Hästa-Bengtsson och hans kommando till oss. Vid väl utfört arbete brukade jag bjuda kollegorna på tårta.

En moped utan ljuddämpare närmade sig en morgon. Bengtsson gömde sig i ett buskage. Klev fram med stora stopptecknet. Sebastian som var kommunens buse utbrast: "Kyss maj...!". Det tänker jag inte göra, men skruva itu moppen till minsta skruv ska jag göra, replikerade Hästa-Bengtsson

Två Kingar möttes!

Om hur Fantomen fick sitt smeknamn!

I mitten av 1950-talet körde Fantomen en enspännare i Malmö polisdistrikt. Alltså en konstapel i en Volvo PV.

1956 invaderades Ungern av Sovjetunionen. Det finns bara ett litet samband mellan dessa händelser.

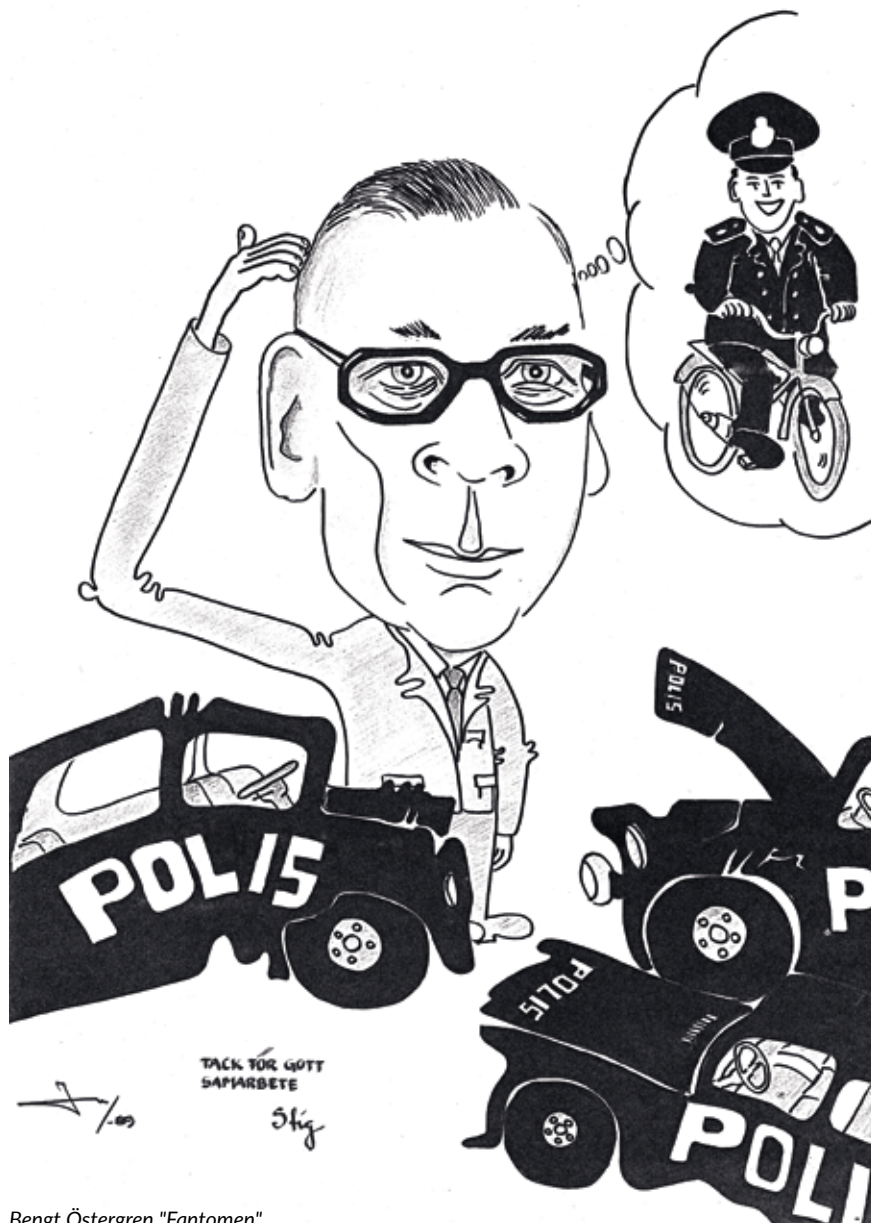
Janos Etranovic hette en ungersk flykting, som kom till Malmö. Flyktingen träffade en flicka och ett passionerat förhållande uppstod. Efter ungefär ett halvår ville kvinnan/flickan bryta förbindelsen. Det klarade inte Janos, utan han började trakassera och förfölja henne. En kväll gick ett larm till Holmgatan 4. Fantomen kom snabbt till platsen och fann Janos och den liggande döda kvinnan. Fantomen visade in den apatiske fästmannen, som erkände att han knivmördat henne, in i bilens baksäte.

Mördaren kördes den korta vägen in till Davidshall. Överkonstapel John Dahl som satt in åtskilliga fyllerister genom åren, frågade vad Fantomen släpat in? En mördare, svarade Fantomen. Dahl bleknade: Har du ensam tagit en mördare, det var det jävligaste. Du är ju en riktig fa, fan, fantomen!

Kollegor hörde i korridoren Dahls ord, som spriddes som frö för vinden.

Tack, Bengt Östergren. Att vi efter alla dessa år får vetskap!

Vid pennan;
Per "Jyet" Jystrand

Bengt Östergren "Fantomen".

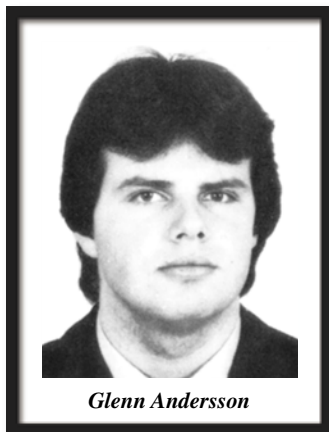
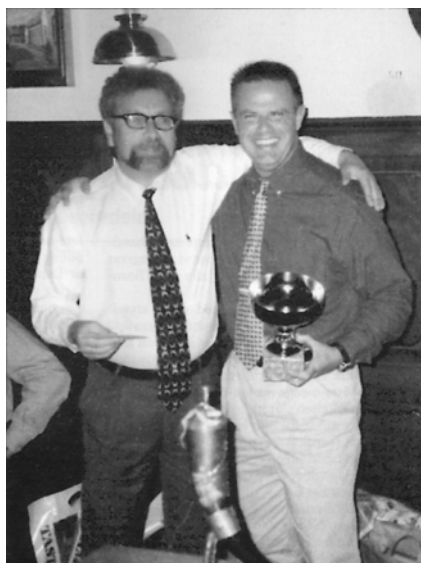

TACK, Ingvar Mobban Moberg för fina och välliknande bilder. Visste jag kunde lita på en medlem från utsättningen "Pålles pågar". P.g.a. platsbrist och för få minnen måste den forskningen anstå till nästa nummer! DS

Hundliv från förr

För 30 år sedan erövrade kollegan Glenn Andersson "Palles pris" (dåvarande Weinco). Det delades ut till hundföraren ur Palles hand på Limhamn-Drögöfärjan.

Glenn Andersson

Har Ni problem med era privata hundar, så är Ni välkomna att höra av Er!

Vi på hundgruppen hjälper gärna till om vi kan - utan stekjärn.

GLENN

Detta skrev Glenn i sin artikel för 30 år sedan.

I samband med detta skrev Glenn en intressant och humoristisk artikel om människans bästa vän - hunden. Under tecknad ringde upp Glenn och hade en trevlig pratstund. Avslutningsvis fick vi på tidningen lov att använda den nu lika aktuella berättelsen.

Som jag ser det är det i grunden samma koncept att nå framgång i hundsport som i alla andra sporter.

Skall man lyckas måste man ha kunskapen, tiden och ett oerhört stort hjärta för det man gör - alltså lite tålamod och mycket slit. Jag vill klargöra att priset delades ut till mig och min hund tillsammans som ett ekipage!

Hur startade det hela

Jag blev hundförare 1994 och hade innan dess tränat/tävlats hund sedan mitten av 1980-talet. Jag fick min nuvarande hund Basko som 2,5-åring från Norge via Stockholmspolisens som ett omplaceringsfall. Då han testades stod det klart att där fanns egenskaper utöver det vanliga i form av kamplust, skärpa och försvar. Men var det styrbart? Socialt var hunden en katastrof. Han var stökig och långt ifrån någon kelgris.

Jag förstod att det var en bra individ i grunden, som kunde bli en mycket bra tjänstehund men det skulle krävas ett enormt arbete. Det gällde att skapa en relation och bli dess självklara flockledare samt att sätta gränser.

Alla som någon gång haft en hund, oberoende av ras eller storlek, vet att det är lättare sagt än gjort. Basko var måttligt imponerad av människosläktet efter 2 år utan regler och styrning. Kort uttryckt initiativ 10 och omdöme 0. Under en intensiv period hade vi konfrontationer om vem som var ledaren. Efter ett par månader klarade vi ut det mest primära. Man jagar inte kaniner, man biter inga människor utan anledning, man slåss inte med andra hundar och man kommer på inkallning. Hur fungerar det med en sådan vilde i en familj med barn och två andra hundar. Det gick bra, men sämre med sambon.

Första gången jag lämnade Basko hemma med familjen gick han ut i köket, där hon stod och stekte köttbullar. Hon försökte förstås mota ut Basko, vilket resulterade i att han gjorde en rejäl tandvisning och tryckte upp sambon i ett hörn. Det skall nämnas att min sambo har stor hundvana och förstod att goda råd var dyra.

Hon tog därför stekjärnet med köttbullar och smällde det i skallen på hunden som vimmelkantigt stapplade ut från köket. Basko tog ingen fysisk skada (hundar är ganska tjockskalliga) och sedan dess är det inga frågetecken vem som för befälet av dem båda.

När ledarbiten är avklarad till ca 95% så startar lydnad, spår, sök, uppletande av föremål, skydd samt narkotikasök.

Jag skulle kunna fylla tidningen med hundprat, men väljer att sluta så andra sporter får sitt utrymme!

En något förkortad version
av Per Jystrand

Per "Jyet" Jystrand som också gillar hundar.

Förlängd

Fototävling

På grund av för få bidrag så förlänger vi tävlingen. Självklart är redan inskickade bidrag fortsatt med och tävlar.

Vi tänkte att detta kan vara en trevlig utmaning då man (som redaktören skriver i detta numret) för närvarande är ute mycket och det är på det sättet man träffas. Samtidigt som man nu är i stort behov av sysselsättning och kanske en ny hobby.

Då tidningen i första hand är en idrottstidning så är temat för tävlingen **HÄLSA** eller **IDROTT**.

Ta en bild, eller fler, och skicka in dem till redaktion@skanepolisens.se så är ni med i tävlingen. Senast den **3/5** vill vi ha ditt bidrag.

Bilderna får inte ha varit publicerade på något socialt media eller deltagit i en tidigare tävling.

Bilderna måste också ha tagits av tävlingsdeltagaren. Skriv gärna en kommentar till bilden om när och var den tagits tillsammans med ert namn.

Antalet bilder per deltagare begränsas till **3 st**.

Mejla ditt/dina
bidrag till
redaktion@skanepolisens.se
senast den 3/5

Vinster

Första pris: Tryckning av den egna bilden på canvas (mått 70x100 cm).
Värde upp till 1000 kronor.

Andra pris: Stativ till din kamera.
Mobile umbrella Tripod från Sirui. Värde 299 kronor.

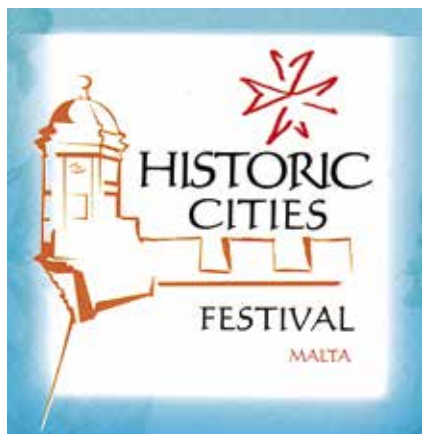
Tredje pris: Stativ till din kamera.
Mobile Table-top Tripod kit från Sirui. Värde 199 kronor.

När ni tar bilderna så var noga med att de är högupplösta och med det menas att ni i kameran eller mobilen ställer in kameran på så stor bild som möjligt.

Bilderna bedöms efter **idérikedom**, **komposition** och **konstnärligt** utförande. De kommer att bedömas av en jury bestående av grafiker på förlaget samt av tidningens redaktör Ola.

Res med Polisens Musikkår Region Syd ut i Europa – Malta 2004

Polisens Musikkår Region Syd skulle spela i Tyskland under sommaren 2020 men av kända själ gick det inte att genomföra. Att genomföra repetitioner gemensamt har också varit ett problem utan vi får följa Folkhälsomyndigheternas rekommendationer och sitta hemma och träna, grannarna till trots.

När vi nu närmar oss våren och sommaren kliar det i fingrarna att få spela. Normalt skulle repetitionerna varit igång för spelningar till blåsmusikens dag i Folkets park och till Blåseorkesterens dag på Bakken i Köpenhamn den 28 augusti och då passar vi på att ge turisterna i Nyhavn en sommarkonsert.

Men nu drömmer vi oss tillbaka till det som varit och då plockar vi fram våra album. Bara att titta i album är nostalgi när vi idag har tusentals bilder liggandes i vår iPhone.

2004 var musikkåren inbjuden av Maltas Turistbyrå att delta i "Historic Cities Festival" på Malta. En festival med historia, pomp och ståt, musik och dans. När man nämner Malta, då minns man VM-kvalmatchen mellan Sverige och Malta i Gzira för 48 år sedan. Men på matchdagen blev det nästan en chock – de hade skrapat bort allt gruset, det var som att spela på betong. Hur det slutade 1973? Sverige vann med 2-1 efter mål av Bosse Larsson och Ove Kindvall. Resultatet säkrade omspel (mot Österrike) och till slut kvalificerade sig till VM.

9 oktober 2004 står 36 spelsugna musiker, en del med fruar, som skall kliva ombord på bussen som just stannat fram polishuset i kvarteret Gasklockan. Förutom allt vanligt bagage skulle alla instrument och notställ packas in men en duktig busschaufför stuvade in allt snyggt och ordentligt och det blev en tur över Øresundsbroen och fram till SAS-terminalen på Kastrup. Kvart i fyra lyfte planet mot Malta.

Efter landningen var vi snart framme vid vårt hotell som låg en bit utanför

Valletta. Vi ska bo på Hotel Metropol på Sir Adrian Dingli Street i Sliema.

Den officiella invigningen var redan den 7 oktober i Upper Barrakka Gardens i Valletta och syftet med festivalen var att visa upp öns mångåriga historia med inslag av krigshärjningar, äldre kulturer och konst, festtåg med musikkårer och dansinslag i Maltas historiska städer Valletta, Mdina, Victoria in Gozo, Vittoriosa, Cospicua och Senglea.

Idag är det söndagen den 10 oktober

På väg från Kastrup till Malta.

Hotel Metropol.

Vår värdinna Marisa.

Upper Barrakka Garden fylldes av musik.

och efter en rejäl frukost var det dags att lasta bussen och åka till Viktory Square i Vittoriosa.

Vår värdinna Marisa från Turistbyrån var med överallt och ordnade så det fanns stolar till både musiker och publik. Marisa såg till att det blev en minnesvärd resa från Malta.

Per Falk dirigerade musikkåren vid alla konserterna och sen var han med som trumpetare på de kvällar Musikkårens Sextett spelade och underhöll våra egna och hotellets gäster.

På måndagen spelade vi på Queens Square i Valletta mitt på dagen och en brännande sol lyste som en strålkastare över hela torget.

Upper Barrakka Garden i Valletta är en fantastisk trädgård fylld av palmer och blommor. Vi är ju ändå inne i mitten av oktober. Och hela parken fylldes av musik som Sommarnatt och Kom i min famn. Musik som denna publik aldrig hört förr men nästa nummer blev ett potpurri av alla världens Tango – Tango der Welt och då började publiken att dansa.

Onsdag efter frukost åker vi till den berömda viken "Blå lagunen" där Marisa hade ordnat så vi fick en egen båt och kunde åka ut till grottorna där vi fick glida sakta genom de avkylda men vackra grottorna. Sen blev det bad resten av eftermiddagen för att sen spela tillsammans med flera andra orkestrar i Senglea Wharf under namnet "Senglea by night".

Torsdagen började med konsert i Mdina "den tysta staden". Mdina var en gång Maltas huvudstad som ligger på en kulle mitt i landet och saknar hamn och därför framtogs den rättigheten att kallas huvudstad och Valletta fick den titeln istället. På piazzan utanför Nationalmuséet bjöd vi på förmiddagskonsert. En guide tillhörande i Helsingborg tog oss med runt och visade oss hela Mdina med kyrkor, slott och fina trädgårdar.

Fredag var ledig för bad och shopping hela dagen men kl 18.00 var vi på plats i Cospicua för en kvällskonsert tillsammans med 5 andra orkest-

rar som spelade allt från folkmusik till storbandsjazz. Detta var sista kvällen på Malta. Under lördagen åkte vi tillbaka till ett betydligt kyligare Sverige.

En fantastisk musikresa för Polisens Musikkår Skåne som vi hette på den tiden och många resor hade vi gjort både före och efter resan till Malta. Medan vi väntar på att coronapandemin skall ta slut tänkte jag fortsätta att berätta om andra resor i kommande artiklar i denna tidning.

Författare till artikeln var Kjell-Arne Friberg med jättestor hjälp av Henry Jacobsson och Åke Gustafsson som bidrog med både texthjälp och bilder.

Konsert i Mdina "den tysta staden".

FINN FEM FEL

i samarbete med Mediahuset i Göteborg AB, www.mediahuset.se

Ringa in, på den översta bilden, de 5 detaljer som är borta.

Inskickat av:

.....
Namn

.....
Gatuadress

.....
Postnummer och Ort

.....
E-post

Skicka in ert svar till:

Skånepolisen Sport & Fritid
c/o Mediahuset i Gbg AB, avd syd
Bankgatan 20
233 31 Svedala

senast den 17 maj 2021

Tävlingen är till för tidningen Skånepolisen Sport & Fritids läsare. Om du vill ha en hel tidning, går det bra att skicka in en kopia av sidan.

Vinsten i denna tävlingen blir en bok, som du kan läsa mer om på **sidan 14**, där den presenteras.

Vinnarna och den rätta lösningen från förra numret:

1. Hans Persson, Munka Ljungby
2. Jan Brand, Helsingborg
3. Elsie Norén, Löddeköpinge

50 svar skickades in.

De tre vinnarna får varsin bok. (bild till vänster)

